

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1956 m.
sausio mėn.
8 d.
SEKMADIENIS
Nr. 3 (543)

Kaina 15 kap.

Rajono darbo žmonės! Išvystykime socialistinį lenktyniavimą partijos XX suvažiavimo garbei, sutikime jį vertingomis gamybinėmis dovanomis!

Už tai — kas nauja ir pažangu

Dirbti sparčiau, dirbti kūrybiškiau! — taip diktuoja mūsų tarybinio gyvenimo tempas. Ir čia neginčijamai svarbiu veiksmu yra naujos technikos įsisavinimas, naujų, pažangių metodų pritaikymas gamyboje. Todėl socialistiniame lenktyniavime laimi tie, kas pirmi įsisavina šią mūšij, moka pritaikyti ją savo praktikoje — žmonės, nusimaną darbe, gamybos novatoriai ir racionalizatoriai.

Racionalizatorinis judėjimas pastaruoju laiku smarkiai išaugo „Nemuno“ vilnionių aušinių fabrike. Per 1955 metus čia buvo gauti 72 pasiūlymai gamybai patobulinti, kas sutaupė valstybei virš 85 tūkstančių rublių. Įsisavintas Kovaltovo metodo audimo ceche paspartino audėjų darbą. Kokybiško ir spartaus darbo dėka fabriko dirbančiųjų kolektyvas virš metinio plano pagamino 25 tūkstančius metrų vilnionių audinių.

Tačiau ne visur nauji metodai, gamybos būdai ir priemonės mėlai priimamos ir išnaudojamos. Panemunėlio MTS vadovai pripažįsta, kad mazginis traktorių remontas yra našesnis, spartesnis ir tuo pažangesnis. Bet MTS dirbtuvėse traktoriai remontuojami po senovei — greta mazgų, kurie sudaryti nepilnumoje, veikia bręgančiais metodais. Mat, šitaip dirbami, remontininkai mažiau priklauso vienai nuo kitų, ir dėl paskirų vėlavimosi ir darbo praleidinėjimo faktų mažiau nukentčia viso remonto grafikas.

Kvadratinis-lizdinis bulvių sodinimas, durpių-pūdinių puodelių gamyba, stambiųjų pašarų paskaninimo ir ekonomiško sunaudojimo būdai — jų smulkinimas, savaiminis kaitinimas, šieno miltai, ir, pagaliau, kukurūzų atėjimas į mūsų laukus — štai kas nauja žemės ūkyje paskutiniojo metu, kas padės įgyvendinti grandiozinius TSKP CK Plenumų nutarimus. Naujo, pažangaus rezultatai jau matomi. Štai, „Jaunosios gvardijos“ kolūkis, gavęs gausų kukurūzų derlių, gyvulius pilnai aprūpino pašarais, jie žemoja sočiai. Tuo tarpu kaimyninio „Šetekšnos“ kolūkio valdyba, neįvertinusi kukurūzų, jau dabar suka galvas, kaip iššerti gyvulius iki pavasario.

Mičuriniečių iniciatyva mūsų rajone taip pat turi sulaukti reikiamo dėmesio. Kauno rajono žemdirbių pavyzdžiu „Artojo“, „Gegužės Pirmosios“, „Už taiką“ ir kitos rajono žemės ūkio artelės gamina mėslo ir durpių kompostą, veža jį į laukus.

Įgyvendinant naują laudies ūkyje, didelį uždavinys iškyta specialistams, savo darbo meistrams. Jie turi išmokyti visus dirbančiuosius racionaliai perimti jų patyrimą, paskleisti masėse.

Prasideda pirmieji šeštojo penkmečio metai. Naujų didingų uždavinių įkūnijimas, penkmetinių planų pavertimas tikrove — laidas tolesniam mūsų Tėvynės suklestėjimui.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS IX SUVAŽIAVIMO DELEGATŲ ŽINIAI

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas praneša, kad Lietuvos Komunistų partijos IX suvažiavimo atidarymas įvyks 1956 metų sausio mėn. 24 dieną 15 valandą Valstybinės filharmonijos patalpose (Vilnius, Gorkio gt. Nr. 79).

Lietuvos KP IX suvažiavimo delegatų registravimas 1956 metų sausio 22 ir 23 d. d. nuo 10 valandos ryto iki 20 valandos Lietuvos KP CK paskaitų salėje (Vilnius, Stalino prospektas Nr. 16).

PARTIJOS XX SUVAŽIAVIMO GARBEI

Klaipėdos „Trinių“ fabriko kolektyvas plačiai išvystė socialistinį lenktyniavimą TSKP XX suvažiavimo garbei. Socialistiniame lenktyniavime pirmąją sukimo-lenkimo cecho priešakigę komjaunimo-jaunimo brigada. Ši brigada iškovojė fabriko pereinamąją Raudonąją vėliavėlę. Nuotraukoje: komjaunimo-jaunimo brigados sukėja Š. Pranina, įvykdanti išdirbio normą 120 procentų.

V. Bražo (ELTA) nuotrauka.

Stalingrado HES šliuzas

Prasidėjusiais metais bus plačiai tęsiami Stalingrado hidromazgo statybos darbai. Vien betono turi būti suklota 5 kartus daugiau, negu pernai.

Stalingrado hidromazgo šliuzas — sudėtingas hidro-technikos įrenginys, kurio dėka laivai galės įveikti 26 metrų aukščio pakilimą iš Volgos į vandens saugyklą. Jis turi keturias didžiules kameras. Jose gali vienu metu šliuzuotis laivai, plaukiantieji Volga pasroviui ir prieš srovę.

Išpūdingas šio įrenginio dydis. Pakanka pasakyti, kad jam pastatyti reikės suklioti daugiau betono, negu kad buvo suklota į V. I. Lenino Volgos-Dono laivybos kanalo 13 šliuzų.

Stalingrado hidromazgo šliuzas bus aprūpintas moderniais mechanizmais, kurie įgalins vieną žmogų-dispečerį valdyti laivų praleidimą. (TASS—ELTA).

KUKURŪZŲ VEISLIŲ TYRIMAS

Valstybinėje žemės ūkio kultūrų veislių tyrimo komisijoje suvesti kukurūzų tyrimų rezultatai. Tyrimai buvo atliekami daugiau kaip 900 šalies punktų. Buvo išstudijuota 230 veislių, tame tarpe — apie šimtą hibridų.

Pastaraisiais metais priešakinės TSRS mokslinio tyrimo įstaigos sukūrė naujus didelio produktyvumo hibridus. 24 iš jų didžiausius derlius duodantieji hibridai rekomenduoti

plačiai auginti kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Jie užtikrina papildomą dviejų—šešių centnerių derlių iš hektaro, o Kubanės bandymo stoties—dvigubai tarpiliniškai hibridai — 8—14 centnerių.

Daugelis kukurūzų veislių ir hibridų, kurie buvo išvesti pietuose, pasirodė esą perspektyvūs ir toliau į šiaurę esantiems rajonams. Krasnodaro stoties hibridinė veislė „Krasnodaro 1 — 49“ viename

Riazanės srities sklype davė 848 centnerius burbuolių. Puikus derlius išaugintas Altajaus krašto Maiminsko veislių tyrimo punkte — 285,9 centnerio nepribrendusių burbuolių iš hektaro.

Per artimiausius dvejus-trejus metus kukurūzai bus sėjami vien hibridinėmis sėklomis. Ši priemonė įgalins kolūkius papildomai gauti šimtus milijonų pūdų grūdų per metus. (TASS—ELTA).

Nauji naftos ir dujų telkiniai

Ferganos srityje „Štaurės Tiangarinsko“ bare išgręžtas pirmasis žvalgomasis gręžinys. Gautas galingas dujų fontanas.

Tai — ketvirtasis iš eilės telkinys, praeitais metais surastas „Sredazneftj“ susivienijimo gelmių žvalgytojų. (TASS—ELTA).

Šieno miltai klaukėms nupenėti

Kalinino srities Novotoržoko rajono tarybinuose ūkiuose išsivystė lenktyniavimas už klaukėnų gamybos padidinimą. Leškodami papildomų rezervų, Molotovo vardo tarybinio ūkio gyvulninkystės darbuotojai nularė vartoti klaukėms penėti šieno miltus.

Šieno miltai įtraukti į motininių klaukių davinių ir jais šeriami 2—4 mėnesių amžiaus paršeliai. Kai paršeliai buvo šeriami koncentratais, kiekvieno jų, dviejų mėnesių amžių pasiekus, svoris sudarė vidutiniškai 16 kilogramų. Dabar koncentratą pusiau pakeisti šieno miltais. Tokio pat amžiaus paršelių svoris pakilo iki 19—22 kilogramų.

Darbas su pionieriais

Vieną dieną labai nustebo Rokiškio II-os vidurinės mokyklos vyr. pionierių vadovė J. Marcijonaitė ir šios mokyklos jaunieji leniniečiai, pamatę užimtą savo pionierių kambarį. Mokyklos vadovybės nurodymu jame įsikūrė gamtininkų būrelis — VŽŪ Parodos Maskvoje dalyvis. O vyr. pionierių vadovė buvo paaiškinta: girdi, kada gamtininkų pavyzdžių pionierių organizacija laps mokyklos įžymybe, tada ir ji turės nuosavas patalpas.

Idomu, kaip galima tapti ta „įžymybe“, drauge mokyklos direktoriau, jeigu tam nesudaromos sąlygos?

Ir, tik įsikūsus komjaunimo darbuotojams, liko nenuskriausti nei pionieriai, nei gamtininkai. Bet jau šis vienintelis faktas kalba, kaip maža reikšmės šioje mokykloje (direktorius drg. Dągytė) skiriama Lenino įkurtojai organizacijai. Darbas su pionieriais paliktas vienai vyr. vadovei. Ir štai išdavos: per šiuos mokslo metus pionierių eilės beveik nepasipildė naujais pažangiais moksleiviais, žemos atostogų dienomis moksleiviai nuobodžiauja be kultūringų pramogų ir užsiėmimų, kuriuos turėtų organizuoti mokykla.

Pionierių organizacija nėra uždara. Jos draugovių ir būrių sueigose gali dalyvauti visi moksleiviai. Pionieriai — tai pažangiausi ir drausmingi, geru pavyzdžiu galį patraukti paskui save klasės draugus, padėti atsilekantiems mokslui, elgesyje. Jeigu mokyklos vadovybė, pionierių vadovai, visas mokytojų kolektyvas į pionierių organizaciją žiūrės kaip į auklėjamąją priemonę, tai jos gretose atsiras nemaža tūmūričių, tęsiančių geras, šaunias ir net didvyriškas tarybinų vaikų tradicijas.

Kiek daugiau jaunausias leniniečiai domimasi f-je vidurinėje mokykloje. Vadovaujant vyr. vadovei G. Gudelytei, atostogų metu jie aptaria tarybinus kinofilmus, skirtus vaikams, kolektyviai dalijasi perskaitytų knygų išpūdziais, mokosi masinių vaikų šokių. Pastaruoju laiku perpus pionierių organizacija išaugo Onuško septynmetėje mokykloje, pagyvėjo jos veikla Duokiško septynmetėje. Pastarosios mokyklos vyr. pionierių vadovė J. Zakšauskaitė vaikai apiberia įvairiausias juos dominančias klausimas: kaip geriau pasiruošti sueigai, kada įvyks išvyka su slidėmis, kokius kostiumus gaminti ruošiamam saviveiklos vakarui. Pačių vaikų iniciatyva buvo pastekta ne iš karto, o sistemingai dirbant su pionierių aktyvu.

Vyr. pionierių vadovas savo darbe neturi jaustis vienišu. Kiekvienoje mokykloje yra geri pedagogai, jam turi padėti partinės ir komjaunimo organizacijos. Nuolatinę paramą jaunųjų leniniečių darbo organizatoriams privalo teikti komjaunimo rajoninis komitetas.

Su pionieriais reikia dirbti komjaunonliškai, dirbti su užsidegimu, nes iš jų turime išauklėti naujus puikius žmones — komunistus statytojus.

Nauji žemės ūkio filmai

Šalies kino studijos praeitais metais pagamino daugiau kaip 50 filmų, kuriuose parodomai žemės ūkio mokslo ir praktikos pasiekimai. Jų tarpe: „Terentijus Malcevas“, „Pasakojimas apie kukurūzus“, „Dideli rezervai“, „Auksinė vilna“ ir kiti. Filmus kurti drauge su kino darbuotojais padėjo žymūs žemės ūkio specialistai.

Žymi kinofilmų dalis dubliuota į 16 kalbų ir bus demonstruojama visasąjunginiame kino festivalyje, kuris prasidės 1956 metų sausio mėnesį. (TASS—ELTA).

UŽ TOLESNĪ ŽEMĒS ŪKIO PAKILIMĀ!

AGROTEHNIKOS MOKSLĀ — I MASES

Paskutiniuosius metus vyksta kolūkiečių mokymasis mūsų kolūkyje esančiuose trimečiuose agrotechnikos kursuose. Jeigu pirmaisiais metais mūsų kolūkiečiai mokymąsi žūrėjo, kaip į antrąjį dalyką, tai šiemet to nėra. Norisi tikrai pasidžiaugti tuo, kaip žemdirbiai noriai lanko kursus, įsivaindami visa tai, kas jiems dėstoma.

Trimečiuose agrotechnikos kursuose mokosi dvidešimt septyni žmonės. Jų tarpe matome brigadininkus drg. drg. Albiną Vaitulį, Joną Kligį, Kostą Pašukinską, Ankudiną Siniukovą, kolūkietį Kazį Vėbrą ir daugelį kitų.

Sėkmingas žinių įsivainimas priklauso, visų pirma, nuo to, kaip šios žinios perteikiamos klausytojams. Aš stengiuosi kuo suprantamiau perteikti dėstomą medžiagą, surišu ją su kolūkio gyvenimu. Medžiagai patilustruoti naudoju vaizdumo priemones: grūdinių bei uoginių augalų herbarus, kolūkyje išaugintas kultūras ir kita.

Užsiėmimai kursuose vyksta, palyginti, retai — tik vieną kartą į savaitę. Todėl stengiuosi, kad užsiėmimams skirtas laikas būtų išnaudojamas racionaliai. Darome 5—6 pamokas su neilgomis pertraukomis.

Prieš pateikdama klausytojams naują medžiagą, trumpu apklausinėjimu įsitikinu, kaip jie įsivaino išeltą kursą. Reikalai esant, pakartoju tai, kas jau išelta.

Didelį dėmesį skirtu laukų agrotechnikos žinioms. Juk

mes, kolūkiečiai, galime išauginti gausius derlius tik tuomet, kai gerai įsivainosim laukų įdirbimo bei tręšimo agrotechniką.

Mūsų kursų klausytojai jau praėjusiais metais praktikoje išbandė savo žinias ir pasiekė neblogų rodiklių. Antrosios laukininkystės brigados brigadininkas Ankudinas Siniukovas, taikydamas kursuose įgytą žinias ir aukštų derlių meistru patyrimą, šešiu ha piete išaugino po 10,6 cent kviečių „Gražučiai“ iš vieno hektaro. Tai jau — nemažas laimėjimas, nes mūsų kolūkyje iki šiol dar tokie derliai nebuvo išauginami.

Neblogai pasidarbavo ir I-osios brigados cukrinių runkelių augintojai, vadovaujami brigadininko Albino Vaitulio. Cukrinių runkelių derlius šioje brigadoje žymiai prašoko 1954 metų derlių.

Šitie pavyzdžiai rodo, kad, mokamai talkant agrotechnikos žinias, galima auginti gaustus derlius.

Trimečiai agrotechnikos kursai atneša kolūkiečiams didelę naudą, leidžia jiems aukštų derlių auginimo teoriją taikyti praktikoje. Nėra abejonės, kad artimiausiais metais mes žymiai pakelsime laukų derlingumą ir, taikydami žemės ūkio pirmūnų patyrimą, auginsime mūsų kolūkio laukuose dar iki šiol nematytus derlius.

S. JACKEVIČIŪTĖ
Liudo Girono vardo kolūkio agronomas

Per tris mėnesius — 80 bekonų

„Praėjusiais ūkiniais metais Karolio Požėlos vardo kolūkyje tebuvo realizuota vos keletas bekonų. Mat, į kiaulių nupenėjimą nuo metų pradžios nebuvo skirta reikiamo dėmesio. Kolūkio valdyba, pagaliau, suprato savo klaidą. Beveik visos kiaulės

buvo išskirtos atpenėjimui, sudaryti jų šėrimo racionai. Ryžtingų priemonių, kurių ėmėsi kolūkio valdyba, išdavoje, kiaulių nupenėjimo klausimas buvo išspręstas. Per tris šių ūkinių metų mėnesius kolūkis realizavo 80 bekonų.

V. Mikšys

Pabradės MTS mechanizatoriai sėkmingai remontuoja traktorius ir žemės ūkio mašinas. Darbo sargybos TSKP XX suvažiavimo garbei dienomis gerai dirba MTS tekiniojas B. Mickevičius. Tekindamas švaisyklių movas, jis kasdien įvykdo užduotį daugiau kaip 140 procentų. Nuotraukoje: tekiniojas B. Mickevičius darbo metu. L. Morozovo (ELTA) nuotrauka.

Gaminamas kompostas

Dar iš rudens „Už talką“ kolūkio žemdirbiai su Panemunelio MTS mechanizatorių pagalba paruošė apie 2.000 tonų durpių — beveik devynis kartus daugiau, negu numatė pagal planą. Šiuo metu kolūkyje vyksta durpių-mėšlo kpmposto gamyba. Prie naujos kolūkio karvidės išsižygia dieną verda darbas. Kiekvieną dieną čia atvežamos durpės, kurios sumaišomos su išgabenitu iš karvidžių mėšlu.

Būdinga tai, kad komposto gamyboje dalyvauja ne tik laukininkystės brigadų darbininkai, bet ir gyvulininkystės fermų darbuotojai. Kiekvieną dieną čia galima sutikti karvių šėrikus Bronių Žyia, Kostę Rubilauskaitę ir kitus, kurie sąžiningai dirba prie komposto gamybos.

Jau pagaminta dešimtystonų komposto. Jo panaudojimas laukams tręšiti, be abejonės, turės didelės įtakos derlingumo pakėlimui.

V. Stepulis

RACIONALIAI IŠNAUDOTI ESAMUS PAŠARŲ REZERVUS

— Mūsų karvės šiemet žiemoja šilai ir sočiai, — ne be pasididžiavimo kalba Mičiurino vardo žemės ūkio artelės stambųjų raguočių fermos vedėjas Viadas Kaušakys. — Praėjusiais metais pasibaigus, apskaičiavom turimus pašarus ir priėjome išvadą, kad pašarų karvėms užteks iki gegužės 15 d. Na, o tada pasikels žolė, pradėsime gyvulius į ganyklą leisti.

Iš dalies drg. Kaušakys teigė. Šiuo metu kiekviena karvė gauna į dieną po 10 kg stambiųjų pašarų ir po 10 kg siosos. Viso siloso kolūkyje turima virš 160 tonų. Tačiau jį naudojant, siloso užteks gan ilgam laikotarpiui. Kiekvienoje brigadoje pašarai atiduoti sandėlininkų apsaugai. Jie atsakingi už laukų pašarų sunaudojimą.

Visa tai rodo, kad kolūkio vadovai padarė rimtas išvadas iš praėjusių metų klaidų. Tačiau, nežiūrint viso to, negalima sakyti, kad čia nesama dar rimtų, nedelsiant šalintinių trūkumų.

Dar 1954—1955 m. m. žiemą kolūkiečiai ruošėsi pradėti kaitinti ir kalkinti stambiuosius pašarus. Tam tikslui buvo padarytos trys dėžės... Tačiau tuo ir pasibaigė visi žygiai. Savaiminis pašarų kaitinimas kolūkyje taip ir nebuvo pradėtas.

Kaip ne keista, tačiau ir šiuo metu kolūkyje dar nepraktikuojami pažangūs pašarų paruošimo metodai, nors kalbama apie tai kiekvieną dieną. Pradžioje šis reikalas

buvo delsimas todėl, kad traktorius, reikalingas pašarų kapoklei varyti, buvo užimtas kūlimo darbuose. Baigus kūlimą, kolūkio pirmininkas drg. Zovė įsakė traktorininkui vykti prie slambiųjų raguočių fermos. Pakeltui traktorius sugedo, ir pašarų kaitinimą vėl teko atidėti neribotam laikui.

Karvėms šeriti sunaudojami nemažai pašarų kiekiai, bet jie duodami gyvuliams sausi, nepaskaninti. Kaip tik dėl šios priežasties karvių produktyvumas pastaruoju laiku žymiai sumažėjo.

Reikia pasakyti, kad į pažangius pašarų paruošimo būdus mažai dėmesio skiriama ir kiaulių fermoje. Kurį laiką kiaulės buvo šeriamos nevirtais šakniavaisiais.

Iš viso to, kas čia pasakyta, kolūkio vadovai ir žemės ūkio specialistas drg. Černauskas turi padaryti tinkamas išvadas. Kolūkyje jaučiamas šakniavaisių, ypač bulvių, trūkumas, todėl galima būtų pagalvoti apie tai, kaip panaudoti kiaulių šėrimui dobitus ir šieną. Juos galima būtų smulkinti ir sutrintus duoti kiaulėms. Be to, kodėl nepritaikius pirmaujančių kolūkių patyrimo ir nepanaudojus kiaulių šėrimui šieno ir dobitų miltų?

Kolūkių vadovai, gyvulininkystės fermų darbuotojai privalo dėti visas pastangas tam, kad kolūkyje esami pašarų rezervai būtų sunaudojami racionaliai ir šeimninkai.

Ed. Uldukis

Pamiršta iniciatyva

Jau seniai „Lenino keliu“ kolūkyje kalbama apie pažangiuosius pašarų paruošimo šėrimui metodus. Kaip ne keista, tačiau nei kolūkio valdyba, nei zootechnikas Petronaitis nepasirūpino iki šiol, kad gyvulininkystės fermose būtų įvestas pašarų kai-

tinimas ir kaitinimas. Be to, į kolūkio stambiųjų raguočių fermą vanduo gyvulių girdymui atvežamas tik veršingoms karvėms. Likusios gi varinėjamos girdyti prie upės, kas, esant pašalui, gali iššaukti gyvulių sužalojimus.

A. Petrulytė

Sutvarkyti apskaitą gyvulininkystės fermose

Norint žinoti visą padėtį gyvulininkystėje, kontroliuoti jos būklę, produkciją, išvengti pašaro grobstymų, reikia vesti tikslią zootechninę apskaitą. Tai įvertino elies rajono kolūkių valdybos ir fermų vedėjai. Fermos vedėjas drg. Deksnys („Tikruoju keliu“ kolūkis), Čelčys („Žvaigždės“ kolūkis), Groblis („Vyturio“ kolūkis) ir kiti visuomet laiku užpildo ir pristato į kolūkio kontorą pirminius dokumentus. Pagal juos, stebint gyvulių būklę ir produktyvumo grafiką, daug galima spręsti apie tai, kaip toliau pagerinti gyvulininkystės stovį.

Vienok mūsų rajono žemės ūkio artelėse gyvulininkystės apskaita vedama dar nepatenkinamai. Visoje etlėje kolūkių nesudaromi pa-

prasčiausi apskaitos dokumentai, pieno primeizimo žurnalai, dienynai, kergimo liudijimai, nepavedami kontroliniai pieno primeizimo patikrinimai.

Patikime „Nemunelio“ kolūki. Čia stambiųjų raguočių fermos vedėju dirba kolūkietis drg. Kalačovas. Kaip teko sužinoti, šioje raguočių fermoje visai nevedami pieno primeizimo žurnalai, nekontroliuojamas melžėjų darbas. Blogai sutvarkytas ir gyvulių pardavimas. Pasitaikę netokių faktų, kada į pardavimo komisiją įėjo... vienas fermos vedėjas (1)

Nevedama jokia apskaita ir kolūkio paukščių fermoje, kurios vedėju dirba kolūkietis drg. Keliuotis.

Todėl nenuostabu, kad „Nemunelio“ kolūkio gyvuli-

ninkystės fermose pastatko dažni pašarų ir gaunamos produkcijos grobstymo faktai. Darbadieniai gyvulininkystės fermų darbuotojams užiasomi labai pavejuoti. Išties nelaimė užgiūva kolūkio valdybą ir sąskaitybės darbuotojus išmokant papildomą atlyginimą fermų darbuotojams, nes jo neįmanoma laiku ir tiksliai apskaičiuoti. Ir čia buvo prieita išvados — geriau jo visai nemokėti.

Analogiška netvarka viešpatuoja „Ragelių“ kolūkio kiaulių ūkyje (vedėja drg. Šukienė). Apskaitos nebuvimas sudarė sąlygas produkcijos grobstymui, ir kolūkio valdyba buvo bejėgė su juo kovoti ir išaiškinti visuomeninio turlo grobstytojus.

Suvedus metinius planus, to paties kolūkio paukščių fermoje (vedėjas drg. Nakas) paaiškėjo, kad iš kiekvienos vištos buvo gauta tik po 24 kiaušinius. Rimčiau įsigilinus į padėtį, pasirodė, kad likusi produkcija irgi buvo pasisavinama atskirų paukštininkystės darbuotojų.

Daugelyje kolūkių pieno primeizimo dienynai sudaromi ne melžimo vietoje, ne kasdien, o mėnesio gale ir kartais per 2—3 mėnesius. Patikrinimo metu Liudo Girono vardo ir „Nemunelio“ kolūkiuose pieno kiekis per parą padidėjo 30—50 kilogramų, o jo riebumas pakilo 0,5—1 procentu.

Įdomu, iki kol šių žemės ūkio artelių vadovai nuolat-

džiaus grobstytojams, užuot stovėję artelės įstatų sargyboje?

Sutvarkyti zootechninę apskaitą — neatidėliotinas uždavinys. Tai — tiesioginė fermų vedėjų pareiga. Bet nuosalyje negali likti nei kolūkių valdybos, nei žemės ūkio specialistai. Yra atvejų, kada fermų vedėjais dirba mažai rašingai ir nenusimaną apskaitoje žmonės. Jiems padėti turi būti išskirti apskaitos darbuotojai.

Niekuomet nereikia užmiršti, kad ten, kur gerai vedama apskaita, visuomeninis ūkis bus tvirtas, monolitinis, ten yra pagrindas jo tolesniam ekonominiam vystymuisi.

S. GIMBUTIS
Rokiškio MTS vyr. zootechnikas

Ižymus tarybinis rašytojas

A. Venclovas 50-tāsias gimimo metines minint

Tarybų Lietuvoje, o taip pat ir už jos ribų, pažymimas reikšmingas jubilėjus — lietuvių tarybinio rašytojo, Stalninės premijos laureato, Tarybinio laiko gynimo komiteto nario Antano Venclovas 50 metų gimimo sukaktis.

„Esu gimęs 1906 m. sausio 7 d. senoviškame sodžiuje, dūminėje trobelėje, — rašo A. Venclova savo autobiografijoje. — Mano gimtinė — Kalvarijos apskrities (dabar rajono) Liubavo valsčiaus Trempinų kaimas — tais laikais buvo tikras užkampis. Aplinkui kalvos, gražūs beržynėliai, bet žemė bloga, ir tos pačios nedaug, žmonės nemokytai. Apylinkėje gausu dvarų. Raštingas žmones visame valsčiuje galėjai suskaičiuoti pirštais... Gyvenimas, matyt, buvo nelengvas, — atsimečiau, kaip mano broliui ir seseriai eidavo uždarblauti į gretimą dvarą“.

Į Marijampolės gimnaziją atvyko basas, apstipkęs namų darbo dryžuotu švarkeliu. Bet atkaklumas ir pasiryžimas nugalėjo visus sunkumus. Tuo metu jis pirmą kartą išgirdo didžiojo Lenino, poeto Majakovskio vardus... Jaunuolis greit perskaitė visą lietuvišką literatūrą, kurią tik galima buvo gauti — nuo Donelaičio iki Žemaitės. Anksčiau jis susipažįsta taip pat su įžymiausių rusų literatūros klasikų kūriniais — Puškino, Tolstojaus, Turgenevo, Gogolio ir kitų.

A. Venclovas, kaip ir kitiems pažangiems lietuvių rašytojams, teko išgyventi daug sunkių valandų valdant Lietuvą buržuaziniams nacionalistams, kai viešpatavo slepiantį fašistinės cenzūros te-

roro atmosfera. Nežiūrint rašytojo sunkaus gyvenimo ir persekiojimo, jau 1926—1927 metais pasirodė pirmosios A. Venclovas knygos — „Sulemų skersgatviuose“ ir „Gatvės švinla“.

Kaip savo svajonių išsipildymą A. Venclova sutinka 1940 metus — naujos epochos pradžią lietuvių tautos gyvenime. Jis aktyviai įsijungia į visuomeninį darbą. Liaudis jam patiki respublikos švietimo komisaro pareigas. 1941 metų pradžioje rašytojas išrenkamas TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Prasidėjus Tėvynės karui, A. Venclova su keliais Tarybų Lietuvos rašytojais įsijungia į didžią kovą prieš hilerinius grobikus. Karo metais Maskvoje buvo išleistas kelios A. Venclovas knygos: „Keltas į Lietuvą“, „Iš karinio bloknoto“, eilėraščių knyga rusų kalba „Rodnoje nebū“ ir kt. Pokario metais išleidižiamos kelios stambios knygos — „Obelis kur auga lota“, „Medis ir jo atžalos“, „Keltinių įspūdžiai“, „Rinktinė“, „Taikos balandžiai“ ir kt. Už poezijos knygą „Rinktinė“ A. Venclova buvo apdovanotas Stalininė premija.

A. Venclova — aktyvus kovotojas už taiką visame pasaulyje. Po karo jam teko lankytis įvairiuose Europos ir Azijos kraštuose, dalyvauti taikos šalininkų konferencijose. Kova už taiką, už demokratiją, už socializmą! — tokį viso pasaulio darbo žmonių šūkį autorius perteikia uždegančiai ir kovingai.

Rašytojo knygos yra išleistos rusų, ukrainiečių, armėnų, kirgizų ir kitomis kalbomis.

J. Bartkus

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

Svarbus redkolegijos uždavinys

Pramonės įmonių dirbančiai plečia socialistinį lenkyniavimą TSKP XX-ojo suvažiavimo garbei, su didžiu energija kovoja už gamybinių planų savalaikį įvykdymą ir viršijimą, prieš pasilaikančius trūkumus ir jų kaltininkus.

Kaipgi nušviečia įmonės darbą pramkombinato sienlaikraštis „Lenino keliu“? Reikia pasakyti, kad ilgą laiką šis sienlaikraštis buvo leidžiamas nereguliariai, blogai nušvietdavo įmonės veiklą. Siekiant pagerinti sienlaikraščio darbą, buvo sudaryta nauja redkolegija (redaktorius drg. Kapykoyas). Tačiau sienlaikraščio leidimas beveik nepagerėjo.

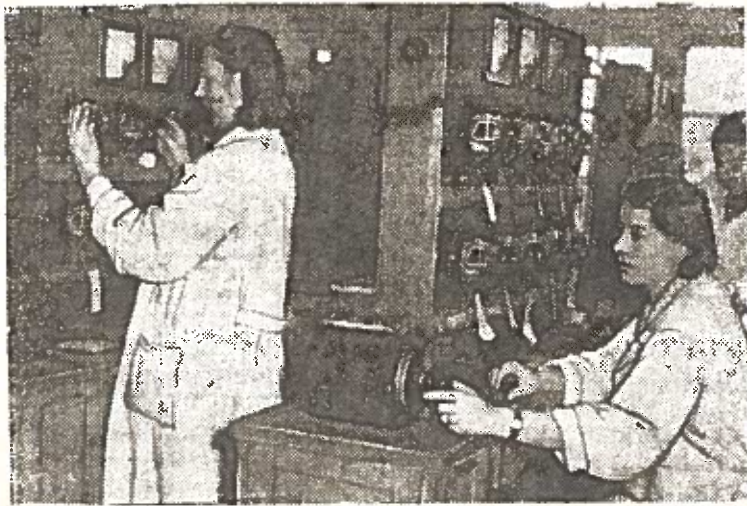
Pagrindinė blogo sienlaikraščio leidimo priežastis yra ta, kad redkolegijos nariai, neįsivardavę vadovavimo iš redaktorius pusės, neatlieka jokio darbo, nepasiskirstė pareigomis, prie redkolegijos nėra jokio aktyvo, kuris informuotų ją apie esamą pa-

dėjų gamybinuose cechuose. Rajono pramkombinate yra daug gerų darbininkų, specialistų, nuolat pasiekiančių puikius gamybos rezultatus. Kaip geri darbininkai pažymėlini Panemunėlio malūno vedėjas J. Smalskys, metalo apdirbimo cecho meistras O. Eichmanas, meistras J. Vigelis, A. Maželis, staltiesis Šimnauškas, Maželis ir eilė kitų. Atskiri cechai įvykdo ir viršija gamybos planus. Aple tai būtų galima rašyti sienlaikraštyje, paskleisti priešakinį darbininkų patyrimą. Deja, sienlaikraštis apie tai nutili.

Sienlaikraščio skiltyse beveik nieko nerašoma ir aple gamyboje esančius trūkumus, trūksta aštrios ir teisingos kritikos apsilėidėlių ir tinginių adresu.

Šiuo klausimu turi rimtai susidomėti pramkombinato partinė organizacija ir padėti redkolegijai iš pagrindų pagerinti sienlaikraščio leidimą.

J. Binkevičius

Vilniaus elektros mašinų gamyklos kolektyvas sutinka TSKP XX suvažiavimą naujais darbo laimėjimais. Šiomis dienomis gerus darbo rodiklius pasiekė reguliuotojos V. Vasilevska ir E. Tatel. Dienos norma jos įvykdo 120—130 procentų. Nuotraukoje: reguliuotojos V. Vasilevska (dešinėje) ir E. Tatel darbo metu. L. Morozovo (ELTA) nuotrauka.

APSAUGOTI KULTŪROS PAMINKLUS

Tarybų Lietuvos liaudies rūpestingai saugo gausius architektūrinius, istorinius ir kultūrinius paminklus, domisi jų istorija, studijuoja ją. Minėti paminklai sudaro neįkainojamą lobį, įgalinantį pažinti įvairių laikotarpių lietuvių tautos kultūrą bei jos ryšius su kitų tautų kultūromis. didvyrišką liaudies kovą prieš engėjų krašto viduje, prieš besiveržiančius iš vakarų grobikus. Tai yra šimtametės rusų ir lietuvių tautų draugystės liudytojai.

Tarybinė vyriausybė rūpinasi istorinių paminklų išsaugojimu. Mūsų rajone yra virš 50 architektūrinių, archeologinių, istorinių — revoliucinių paminklų. Siekiant užtikrinti jų apsaugą, kiekvieno kolūkio, kur randasi tas ar kitas paminklas, valdybai išduotas minėto paminklo saugotojo įpareigojimas. Kolūkių valdybos įpareigotos globoti ir saugoti visus kolūkio teritorijoje esančius paminklus.

Nežiūrint visų šių priemonių, kai kuriuose rajono kolūkiuose į istorinių, archeologinių ir architektūrinių paminklų apsaugą žiūrima be atsakomybės. „Aušros“ kolūkyje esančio paminklo akmuo nuverstas traktoriumi. „Socializmo keliu“ žemės ūkio artelėje esančiame pilkapyje pastatytas gyvenamasis namas. Neatsakingai į paminklų apsaugą žiūri „Vyturio“ kolūkio valdyba, visa eilė apylinkių tarybų. Matyti, čia pamiršo, kad LTSR teritorijoje visi kultūros paminklai, turintieji mokslinę, istorinę arba meninę vertę, yra visos liaudies ir valstybės saugomi. Kolūkių, apylinkių ir mokyklų vadovai privalo stropiai vykdyti savo įsipareigojimus ir padaryti galą istorinių paminklų griovimo reiškiniams.

K. PAUNKSNIS

Rokiškio kraštotyros muziejaus mokslinis bendradarbis

Respublikinis pasitarimas liaudies švietimo klausimais

Vilniuje įvyko respublikinis pasitarimas, kuriame buvo apsvaistytas klausimas apie visuotinio mokymo įgyvendinimą ir priemones mokomajam-auklėjajam darbui moksleivių tarpe pagerinti, o taip pat klausimas apie polittechninio mokymo įdiegtimą respublikos mokyklose. Pranešimus apsvaistytas klausimas padarė Lietuvos TSR švietimo ministras S. Pupeikis ir Lietuvos TSR švietimo ministro pavaduotojas J. Kavaliauskas.

Respublikos mokytojai ir liaudies švietimo organų darbuotojai atliko žymų darbą toliau vystydami liaudies švietimą. Apie liaudies švietimo suklestėjimą Lietuvoje liudija spartus mokyklų tinklo plėtimas ir mokinių skaičiaus augimas.

Vis plačiau įdiegiamas polittechninis mokymas mokyklose. Per paskutinį penkmetį Lietuvos mokyklos įgijo įvairių mokymo-techninių priemonių beveik 9 milijonų rublių sumai, mokomųjų kabinetų skaičius per tą patį laiką padidėjo tris kartus. Daugelyje respublikos mo-

kyklų įrengtos šaltkalvių ir stalių dirbtuvės, jos aprūpinamos naujausiomis staklėmis. Broliškujų respublikų pavyzdžiu 1956—1957 mokslo metais mokyklose įvedami pramonės ir žemės ūkio praktikumai.

Pasitarimo dalyviai atskleidė rimtus trūkumus įgyvendinant visuolinį mokymą ir polittechnizuojant mokymą. Griežtos kritikos susilaukė Lietuvos TSR švietimo ministerija, kai kurtų rajonų ir miestų tarybų vykdomieji komitetai ir jų liaudies švietimo skyrtai už nepakankamą rūpinimąsi visuotinio septynmečio mokymo įgyvendinimu ir perėjimu į visuotinį vidurinį apmokymą. Nepatenkinamai nuostami dėstytojų kadrai, kurie sugebėtų įgyvendinti polittechninį mokymą. Daugelyje mokyklų nesudarytos normalios mokymosi sąlygos, ypač žemos metu. Eilėje mokyklų yra žemas dėstymo lygis ir mokinių žinios yra nepakankamai tvirtos.

Lietuvos LKJS Kybartų rajono komiteto sekretorius drg. Vaitkevičiūtė kritikavo

Lietuvos TSR švietimo ministeriją už rimtus trūkumus auklėjant ir paskirstant mokytojų kadrus. Nepakankamai ministerija rūpinasi taip pat mokyklų sukomplektavimu reikalingais dėstytojais, internatų organizavimu prie mokyklų. Ministerijos darbuotojai retai buvo rajone, neatlieka konkrečios pagalbos vadovams.

Aple rimtus trūkumus organizuojant polittechninį mokymą kaimo rajonuose papasakojo Pakruojo vidurinės mokyklos direktorius drg. Vaitkus. Mokyklose nėra patalpų dirbtuvėms įrengti, nėra kur gauti joms įrengimų. Respublikoje yra viena tik mokymo priemonių parduotuvė, kuri negali apūpinti visų mokyklų reikalingais įrengimais ir prietaisais.

Partijos Daugų rajono komiteto sekretorius drg. Grigorjevas papasakojo, kaip rajono partinė organizacija kovoja už mokomojo-auklėmojo darbo pagerinimą mokyklose.

Aple moksleivių fizinio auklėjimo uždavinius kalbėjo respublikinio kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Kišauskas.

Kijevo 66 vidurinės mokyklos direktorius drg. Paladijeva perdavė pasitarimo dalyviams liepsningą broliškąsios Ukrainos švietimo darbuotojų sveikinimą. Ji pasidalino Kijevo mokyklų patyrimu įgyvendinant polittechninį mokymą.

Aple moksleivių materialitinės pasaulėžiūros formavimo uždavinius kalbėjo Lietuvos LKJS Centro Komiteto sekretorius drg. Grigonis. Kiekvienas mokytojas turi stengtis kelti moksleivių sąmoningumą, stieti dėstymą su komunistinės stovybos praktika. Šioje srityje didelę pagalbą mokytojams turi teikti mokyklų komjaunimo organizacijos, komjaunimo rajonų komitetai ir miestų komitetai.

Ypač sumaniai moksleivių tarpe reiklia vesti mokslinė-ateistinę propagandą.

Komjaunimo Kauno rajono komiteto sekretorius drg. Kavaliauskas ir Pasvalio rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Jaudzemas kritikavo Lietuvos TSR švietimo ministeriją už nepakankamą rūpinimąsi mokyklų sutvarkymu ir normaliu mokymo sąlygų sudarymu.

— Didžiulę reikšmę, — pasakė Lietuvos KP CK mo-

kyklų skyriaus vedėjas drg. Uogintas, — turi moksleivių auklėjimas tautų draugystės, proletarinio internacionalizmo ir tarybinio patriotizmo dvasia. Vis dėlto dėstytojai, o taip pat eilės mokyklų partinės ir komjaunimo organizacijos silpnai propaguoja broliškujų respublikų pastekimus, neparodo, kokį didžiulį indėlį į pasaulinės kultūros lobyną įnešė rusų tauta, neatskleidžia rusų ir lietuvių tautų draugystės istorinių šaknų, jos didžios reikšmės Lietuvos ekonomikos ir kultūros vystymuisi, broliškos tautų pagalbos didžiulio vaidmens sėkmingai statant socializmą respublikoje.

Balgiantis pasitarimui kalbą pasakė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas drg. Prickšas.

Diskusijose dėl pranešimų pasisakė 27 žmonės.

Pasitarimas numatė priemones mokomajam-auklėjajam darbui toliau pagerinti ir polittechniniam mokymui sėkmingai įgyvendinti respublikos mokyklose.

(ELTA).

PATARIMAI SODININKAMS

Sodų priežiūra žiemą

Mūsų šalies kolūktai ir tarybiniai ūkiai kasmet plečia vaisinių sodinių plotus, kelia sodų ir uogynų derlingumą.

Vaismedis, kaip ir bet koks kitas kultūrinis augalas, turi būti maitinamas, saugomas nuo nepalankių klimatinų sąlygų ir kenkėjų. Šaltomis žiemomis neapsaugoti medžiai visiškai žūsta arba smarkiai susilpnėja, o po to ilgą laiką serga, neduoda vaisių. Jauniems sodiniams didelę žalą daro graužikai — pelės ir kiškiai.

Praeita vasara ir ruduo daugelyje šalies rajonų buvo sausringi. Drėgmės stoka dirvoje nelgiamai paveikė vaismedžių šaknų prieauglį. Augalų ląstelės nesukapė pakankamos maisto ir drėgmės atsargos. Reiškia, esant smarkiems šalčiams ir vėjams, šiems sodiniams gali grėsti pavojus išalti ir nudžiūti.

Pavyzdžiui, obels ypatybė žiemos metu yra ta, kad jos šakos gali iškęsti iki 42 laipsnių šalčio oro temperatūra, o šaknys — tik 10—11 laipsnių šalčio dirvoje. Tai rodo, kad sodininkas pagrindinį dėmesį turi kreipti į šaknų sistemos apsaugojimą. Tuo tikslu dabar reikia įvykdyti eilę praktinių priemonių. Norint apsaugoti vaismedžių šaknis nuo iššalimo, labai naudinga žemę aplink medį apdėti mėšlu, šiaudais, plūvenomis, daržovių lapais, sausais kukurūzų ir saulėgrąžų stiebais. Galima sušildyti šaknis storu sniegu sluoksniu.

Tačiau žiemos metu sniegas gali būti ne tik naudingas, bet ir padaryti žalą vaismedžiams. Tai gali atsitikti siaučiant pūgoms, kai daug sniego susilaiko šakose. Didelis susigulėjęs sniego sluoksnis smarkiai nulenkia, o retkarčiais ir nulaužia jaunas šakas. Todėl reikia sistemingai stebėti sodus ir, reikalingai esant, sniegą nuo šakų nukrešti.

Pietuose paprastai iki sausio mėnesio, o šalies vidurinėje ir šiaurinėse zonose nuo kovo mėnesio pabalgos vaismedžiai pradeda apkarpyti, pašalinamos šakų atžalos. Sodininkystės meistrai šakų atžalas nuplauto pagrindiniai, nepalikę kelmelių. Nukarpančios pašalinamos sausos, sulaužytos, kenkėjų ir ligų sužalotos šakos ir nudžiūvusios viršūnės. Medžius apiplaustant padarytas žaizdas reikia patepti medžių tepalu. Visus šiuos darbus geriausia atlikti, kai oro temperatūra yra nežemesnė kaip 1—2 laipsniai šalčio. Apkarpytą turi atlikti žmonės, gerai mokantys šį darbą. Nevykstanti apkarpyti vaismedžius, jiems gali būti padaryta nepataisoma žala.

Drėgno oro metu žiemą nuo medžių ir pagrindinių

šakų kamienų reikia nuvalyti almirusias žievės dalis. Iš medžių drevių išvalomi užkrėsti vidaus audiniai ir jos dezinfekuojamos vieno procento formalino skiediniu arba 5 procentų geležies sulfato skiediniu, o po to užpildomos molto, smėlio ir skaldos mišiniu, užliejamos kalkėmis ir iš viršaus padengiamos cementu. Medžių ir pagrindinių šakų kamienus reikia aptepli kaikių ir geležies sulfato mišiniu. Tuo pačiu metu nuo medžių šakų reikia nuimti pasiliktus išdžiūvusius vaisius, sunaikinti gudobelinto baltuko ir verpiko auksauodegio lizdus.

Jauniems sodiniams žalą gali padaryti pelės. Smūžinėdamos po sniego dangą, jos įstiskverbia į sodus ir nugaužia jaunų medelių ir uoglaikrūmių žievę, sužaloja jų šaknis.

Šie kenkėjai sunaikinami išdėliojus užnuodytus jaukus sodo pakraščiais ir jo tarpeliuose. Tokiems jaukams pagaminti naudojami grūdai, kurie suvilgomi aliejumi (20—30 gramų vienam kilogramui grūdų), o po to apibarsdomi cinko fosfido milteliais (30—50 gramų vienam kilogramui grūdų). Po vieną arbatinį šaukštelį užnuodytų grūdų įdedama į vamzdelius, susuktus iš kartono arba tolo. Kiekvieno vamzdelio ilgis — 25—30 cm, o diametras — 5—6 cm. Viename sodo hektare išdėliojama 40—50 tokių vamzdelių. Iš viršaus jaukai pridengiami kuokštelėmis pleivų šieno, apibarstyto natrio-silicio floridu arba kalio arsenatu (50 gramų vienam kg šieno). Jaukų išdėliojimo vietose iki žemės iškasamos duobutės, o sudėjus užnuodytus vamzdelius, duobutės užpilamos sniegu. Gaminant užnuodytus jaukus, reikia laikytis atsargos priemonių ir anksti pavasarį tų jaukų likučius sunaikinti. Pelės galima ne tik naikinti, bet ir atbaidyti. Tuo tikslu aplink jaunų medelių stiebus pripilama plūvenų arba medžio pelenų, sulaužytų kreoliniu. Jaunuose sodybinuose soduose galima aplink medžius sniegą sutrypti.

Kolūkių ir tarybinų ūkių vadovai žiemos metu turi paruošti ateinantiems melams praktines priemones kovai prieš sodų kenkėjus ir ligas, ypač pasirūpinti sodininkų kadru, aparatūros ir cheminių priemonių kova prieš kenkėjus paruošimu.

Ūkiškai, rūpestingai tvarkant sodus žiemą, jie bus išsaugoti ir duos didesnę derlių.

V. KOLESNIKOVAS

Žemės ūkio mokslų daktaras

E. SAVZDARGAS

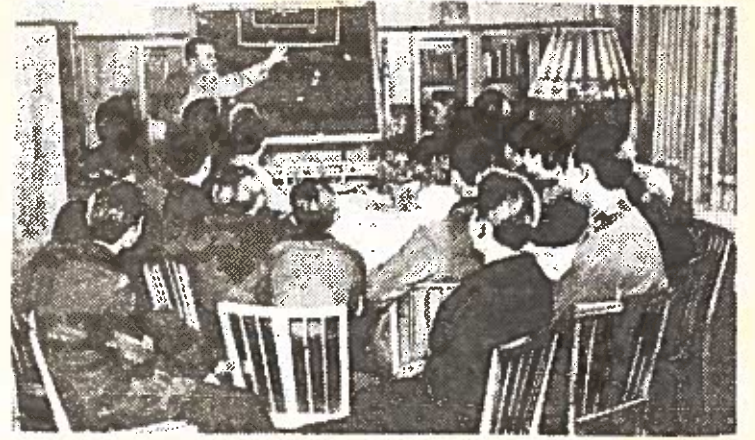
Biologijos mokslų kandidatas

Turkmėnijoje prasidėjo vasarojaus sėja

Bakardeno, Geok-Tepės ir jama drėkinamose, rudenį suartose ir gerai įtręšiose žemėse. (TASS—ELTA).

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖJE RESPUBLIKOJE

Naujas gyvenimas rytinės Vokietijos darbo žmonėms atėjo demokratinės valdžios gyvavimo metais. Demokratinė vyriausybė, vadovaujama Vilhelmo Piko ir Oto Grotelolio, skiria didelį dėmesį miestų ir darbininkų gyvenviečių statybai. Naujiems gyvenamiesiems namams ir kultūrinėms-buitinėms įstaigoms skiriamos didelės lėšos. Nuotrauka apačioje: viena iš Freilebeno gatvių. Freilebenas — nauja gyvenamoji vietovė netoli Herbergo. Kartu su gy-

venamaisiais namais čia pastatyta mokykla, vaikų darželis, buitinės įstaigos.

Patys vokiečių darbo žmonės vis labiau įsitraukia į kultūrinį gyvenimą. Visoje Vokietijoje yra gerai žinomas Helmuto Lemano vardo dirbančiojo jaunimo klubas. Nuotrauka viršuje: šio klubo futbolo sekcijos nariai nenutraukia savo užsiėmimų net ir žiemos metu.

Centralbildo nuotraukos.

TRUMPAI IŠ VISO PASAULIO

★ PRANCŪZIJA. Negauliniais duomenimis apie 542 Nacionalinio susirinkimo delegatų išrinkimą nuo metropolitijos iš 544 (du kandidatai nuo Mozelio departemento yra ginčijami), tarp politinių partijų mandatai pasiskirsto šitaip: komunistai — 145, socialistai — 88, įvairios kairiosios grupės — 4, radikalsocialistai — 52, IDSP — 4, „kairiųjų respublikonų susivienijimas“ — 15, MRP — 70, „nepriklausomieji respublikonai“ ir kitos vad. „salkingos“ grupės — 94, „socialiniai respublikonai“ — 16, „Pužado judėjimas“ ir smulkios dešiništosios grupuotės — 54.

★ SUDANAS. Sausio 1 d. savo nepriklausomybę paskelbė Sudano valstybė. Ją jau oficialiai pripažino Egiptas, Anglija, Tarybų Sąjunga, JAV ir kitos valstybės.

★ EGIPTAS. Prieš tris savaites Anglija ir JAV informavo Egipto ministrą pirmininką Naserą, kad jos pasirengusios duoti Egiptui paskolą Asuano užtvankai statyti Nilo upėje. Kaip matyti, JAV ir Anglija paskolą Egiptui duoti sumatė tam tikroms sąlygomis, kurių viena — „tam tikru mastu kontroliuoti“ Egipto ekonomiką. Egipto ministras pirmininkas Naseras „griežtai protestavo“ prieš Egiptui primetamas sąlygas ir „iš esmės atmetė“ kai kurias iš jų. Naseras laiko tas sąlygas kišimusi į Egipto reikalus ir kai kuriais atžvilgiais — Egipto suverenumą pažeidžiančiu reikalavimu.

★ VIETNAMAS. Liaudies armijos aukščiausiasis vadovybė pareiškė protestą Prancūzijos sąjungos kariuomenės aukščiausiajam vadovybei dėl to, kad prancūzų pusė leidžia amerikiečiams tiekti į Pietų Vietnamą karines medžiagas ir karinį personalą. (TASS—ELTA).

SPORTAS

LSD „Žalgiris“ ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas

Salų žemės ūkio techniku-me įvyko LSD „Žalgiris“ žemutinio kolektyvo ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas.

Ataskaitinį pranešimą padarė žemutinio kolektyvo pirmininkas drg. Skaringa, kuris atžymėjo, jog LSD „Žalgiris“ priklauso 240 moksleivių. Atsieka nemažai laimėjimų vystant kai kurias sporto šakas, ugdant PDG ženklininkus ir atskyrininkus.

Tačiau LSD „Žalgiris“ žemutinio sporto kolektyvas dar neišvystė reikiamo sportinio darbo. Čia nemaža kaitė tenka sekčių vadovams. Jeigu tinklinio sekcija, kuriai vadovavo R. Karpavičius, neblogai padirbėjo metų bėgyje, tai krepšinio sekcija beveik nieko neveikė. Lengvosios atletikos sekcija, vadovaujama drg. Šimkaus, nors ir atsiekė kai kurių laimėjimų rajoninėje spartaklaidoje, tačiau visumoje dirbo mažai.

Puikias sąlygas darbu-

turėjo šaškių-šachmatų sekcija (vadovas drg. Sinauskas). Bet metų bėgyje tepravestos lik vienos tarpkursinės komandinės šachmatų varžybos. Pradėtas šachmatų turnyras atskyrilams gauti netgi nebuvo užbaigtas. Kitos sekcijos, kaip čiuožimo bei slidinėjimo, stalo teniso, plaukymo, neišvystė jokios veiklos.

Rimlu trūkumu sporto išvystymo srityje reikia laikyti tai, kad technikum vadovybė neišskyrė lėšų inventoriumi įsigyti, pedagogų kolektyvas ir LSD „Žalgiris“ rajoninis komitetas nesuteikė jokios paramos. Rajono kūno-kultūros ir sporto komitetas ir jo pirmininkas drg. Kravčėnka visai pamiršo technikum sportininkus, nesigilino į jų veiklą, neorganizavo seminarų sekčių vadovams.

Sportininkai išrinko naują LSD „Žalgiris“ komitetą

K. Banaitis,
J. Strivėnas

Pas mokyklų šaškininkus

Nesenai pasibaigusiose šaškių varžybose Duokiškio septynmetėje mokykloje pirmas vietas pasidalino VII kl. mokinys H. Lapinskas ir VI kl. mokiniai A. Ambrazevičius ir J. Remeikis.

A. Žilvinis

Salų septynmetėje mokykloje vykusiose šaškių varžybose laimėtojai išėjo moksleiviai A. Balašis, J. Stralys, R. Dagys. S. Matiukas

Redaktorius A. STAŠYS

Šiandien 13 val. Rokiškio kultūros namų salėje įvyksta „Sovetskaja Litva“ ir „Po Spalio vėliava“ laikraščiu

SKAITYTOJŲ KONFERENCIJA

Kvitečiame visus gausiai dalyvaui!

Redakcija

Daugverslinė „Pergalės“ artelė
REIKALINGI DARBININKAI
staliai.
Kreiptis: artelės kontoron — Rokiškis, Vilniaus g. Nr. 4.
Valdyba

KINOTEATRUOSE

SAULUTĖ — „Kruvinasis kelias“ — 10—12 d. d.
„NEMUNO“ FABRIKO KLUBAS — „Raudona ir juoda“ II ser. — 11—12 d. d.